

Promluva před odletem z Barcelony

neděle, 7. 11. 2010, 18.30 (SEČ)

Výsosti,
pane kardinále, arcibiskupe Barcelony,
pane kardinále, předsedo Španělské biskupské konference,
páni kardinálové a bratři v biskupské službě,
pane předsedo vlády,
vážení státní, regionální a místní představitelé,
drazí bratři a sestry,
přátelé!

Mnohokrát děkuji. Byl bych rád, aby tato stručná slova shrnula pocit vděčnosti, kterou si ze své návštěvy Santiaga de Compostela a Barcelony odnáším v srdci. Mnohokrát děkuji, Výsosti, že jste chtěli být zde přítomni. Jsem vděčný za laskavá slova, která mi Vaše Výsost věnovala a která jsou výrazem lásky zdejšího ušlechtilého národa k Petrovu nástupci. Zároveň chci vyjádřit svou hlubokou vděčnost ostatním veřejným činitelům, kteří nás doprovázejí, rovněž arcibiskupům ze Santiaga de Compostela a Barcelony, španělským biskupům a mnoha lidem, kteří při spolupráci na zdařilém průběhu této návštěvy nešetřili obětmi. Srdečně děkuji za všechnu neustálou citlivou pozornost, kterou jste v těchto dnech papeži prokazovali a která svědčí o pohostinnosti a přijetí národů této země, tak drahých mému srdci.

V Compostele jsem se chtěl připojit jako jeden z poutníků k mnoha lidem ze Španělska, Evropy a dalších míst světa, kteří přicházejí k hrobu apoštola, aby posílili svou víru a obdrželi odpuštění a pokoj. Jako Petřův nástupce jsem přišel také proto, abych utvrdil své bratry ve víře. V té víře, která přišla do těchto zemí již na počátku křesťanství a zakořenila tak hluboce, že formovala ducha, zvyky, umění a charakter národů, které zde žijí. Ochrana a rozvíjení tohoto bohatého duchovního odkazu je nejen projevem lásky země vůči vlastním dějinám a kultuře, ale také výsadní cestou, jak předávat mladým generacím základní hodnoty, které jsou nezbytné pro vytváření harmonického a solidárního soužití v budoucnosti.

Cesty, které procházely Evropou směrem do Santiaga, byly velmi odlišné. Každá měla vlastní jazyk a svoje zvláštnosti, ale víra byla stejná. Existoval společný jazyk: Kristovo evangelium. Poutník se mohl kdekoli cítit jako doma. I přes národnostní odlišnosti si uvědomoval, že je členem velké lidské rodiny, do níž patřili další poutníci a obyvatelé, které cestou potkával. Kéž tato víra najde na tomto kontinentu novou sílu, stane se zdrojem inspirace a umožní růst postoje solidarity a služby vůči všem, zejména skupinám lidí a národů, které jsou v největší nouzi.

V Barceloně jsem měl nesmírnou radost z posvěcení baziliky Svaté rodiny, kterou Gaudí pojal jako kamenný hymnus chvály Boha, a navštívil jsem také významnou církevní instituci dobročinného a sociálního charakteru. V dnešní Barceloně jsou to dva symboly plodnosti téže víry, která do hloubi poznamenala zdejší lid a skrze lásku a krásu tajemství Boha přispívá k vytváření společnosti, která bude člověka více hodna. Krása, svatost a láska k Bohu skutečně vedou člověka k tomu, aby žil ve světě s nadějí.

Vracím se do Říma po návštěvě pouze dvou míst vaší nádherné země. Rád bych však svou modlitbou a myslí objal bez výjimky všechny Španěly i mnohé další, kteří se zde nenarodili, ale žijí mezi vámi. Všechny si odnáším v srdci a za všechny, zejména za trpící, se modlím a svěřuji je mateřské ochraně Nejvyšší Panny Marie, která je v Galicii, Katalánsku i dalších částech Španělska tolik uctívána a vzývána. Prosím ji, aby vám vymohla od Nejvyššího hojnost nebeských plodů, které vám pomohou žít jako jedna rodina, abyste byli vedeni světlem víry. Žehnám vám ve jménu Páně. S jeho pomocí se uvidíme příští rok v Madridu na Světových dnech mládeže. Nashledanou.

přeložil P. Milan Glaser, SJ